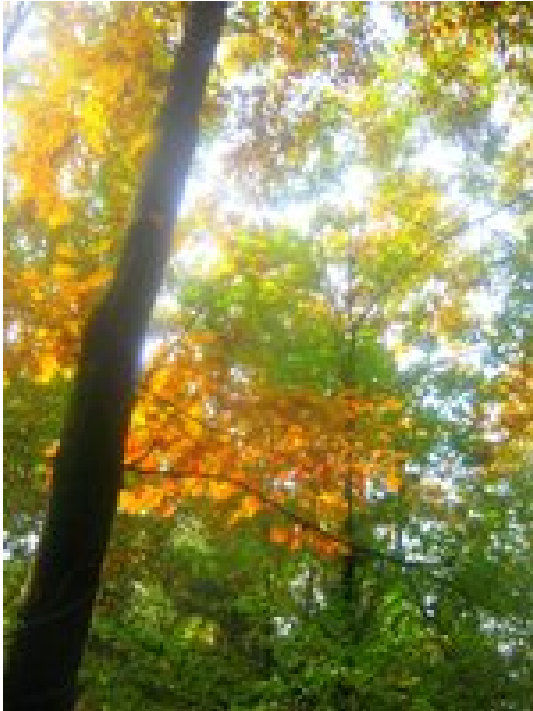

Aventura conștiinței mele a început când am plecat la picnic împreună cu colegii mei. Pe drum în spre poienița la care am plecat, am trecut printr-o pădure de foioase din care lin curgea ploaia de frunze îngălbenite pentru ca era toamnă. Razele de lumină care parcă întretăiau pădurea mi-au vestit apropierea poeniței, care era luminată de palidele raze de soare. Ajunși în acel mic colț de rai, ne-am făcut comozi și am admirat împrejurimile. Totul era atât de frumos, păsările care încă au mai rămas zgribulite printre copacii aproape goi, își cântau trilurile care reușeau să te facă să crezi că te afli într-o sală de concert simfonic. Copacii falnici care străjuiau poienița te ocroteau parcă de tot ce era rău și îți dădea senzația că te afli în sânul familiei, unde nimeni și nimic nu poate să strice momentele frumoase petrecute alături de cei dragi. Susurul apei contura acel tablou minunat și îi dădea culoare, toate se petreceau atât de frumos într-un ambient plăcut alături de colegi cu care râdeam, povesteam și ne spuneam unele năzdrăvănii făcute în copilărie, care acum ni se păreau amuzante, dar atunci poate de multe ori eram pedepsiți pentru ele.

Încetul cu încetul lumina parcă se vedea tot mai vag, uitându-ne pe bolta cerească un nor acoperise poienița și începea printre raze de soare să cerne picături de apă. Nu ne-am speriat de ploia începută și am rămas acolo deoarece nu voiam ca o zi așa frumoasă să ia sfârșit așa, ci cum am venit, cu sufletul plin de bucurie, lumină și cu vreme bună. După câteva minute de ploaie cerul s-a înseninat și din colț în colț un curcubeu și-a făcut apariția, aducând în sufletul meu bucurie. Deoarece tot ce e frumos ia sfârșit repede, seara începea să se așterne peste sat, iar nouă ne-a sosit timpul să plecăm de pe acele meleaguri mirifice. Cu sufletele împăvate ne-am despărțit, mergând fiecare la casa lui, dar cu gândul acolo, sub frumosul curcubeu. Seara când m-am așezat în pat m-am gândit la cele petrecute pe parcursul zilei și mi-am dat seama că totul e ca în viață: sunt momente frumoase, inedite, urmate uneori de momente mai puțin frumoase, dar totul se termină sub bolta curcubeului, adică toate se termină cu bine. „După orice ploaie, iese soarele.”

AUTOR:

Pop Iuliana Adriana eleva in clasa a IX-a A, profil matematica- informatica